

The Wild Geese and the Water #9

Bon Voyage Baby!

19 februari 1981 in de Buddha Hall

De eerste vraag:

Vraag 1

OSHO,

ENKELE MAANDEN GELEDEN LAS IK IN HET WESTEN EEN BOEK VAN LAMA TRUNGPA, GETITELD "CUTTING THROUGH SPIRITUAL MATERIALISM" (DOORSPIJKEN VAN SPIRITUEEL MATERIALISME), EN IK KREEG DE INDRUK DAT IK ALLES WAT FOUT KON GAAN, FOUT DEED. TOEN PROBEERDE IK MEER ALERT TE ZIJN, MAAR DOOR DE ENE VALKUIL TE VERMIJDEN, STAPTE IK STEEDS IN EEN ANDERE, EN ZO VERDER.

MIJN VRAAG IS NU: ZOU JE ZO VRIENDELIJK WILLEN ZIJN OM IETS TE ZEGGEN OVER HET ONDERWERP HET VERMIJDEN VAN SPIRITUEEL MATERIALISME?

SANATAN,

IK BEN ER NIET VOOR OM iets in het leven te vermijden – zelfs materialisme niet. Het leven moet worden getransformeerd, niet

vermeden. Als je het leven vermijdt, blijf je onvolwassen. Het leven is een grote zegen, een kans om te groeien,

een uitdaging, een voortdurende uitdaging die helpt bij bewustwording, centrering en aarding. Niets hoeft te worden

vermeden. Dat is de oudste dwaasheid; de mens leeft al zo lang in de schaduw ervan dat het

bijna deel is gaan uitmaken van zijn bloed, zijn botten, zijn merg.

Materialisme is prima op zijn plaats. Als er materie is, moet materie worden opgenomen in een totaalbeeld van het leven

. Het hoeft niet te worden vermeden; het moet worden gebruikt als een opstapje naar spiritualiteit. Er is

105HOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

geen tegenstrijdigheid tussen materialisme en spiritualisme, hoewel dat al duizenden jaren lang steeds weer wordt beweerd.

Je bent zo geconditioneerd – de conditionering is zo diep doorgedrongen – dat

niemand er ooit nog over nadenkt. Het is een van de grootste rampen die de mensheid is overkomen.

Materie is de buitenkant van de geest, geest is de binnenkant van materie. Ze zijn niet gescheiden. De buitenkant

en de binnenkant kunnen niet gescheiden zijn, ze zijn onafscheidelijk, ze zijn onvermijdelijk samen. Daarom zal een juiste

visie, een totale visie op het leven, een synthese zijn, een synchroniciteit tussen materie en bewustzijn.

Materialisme heeft zijn eigen schoonheid, zijn eigen betekenis, net zoals spiritualisme zijn eigen schoonheid heeft. Maar

maak er geen 'ismen' van. Het leven is één – het is spiritueel en materieel. In feite is het niet juist om het woord 'en'

te gebruiken tussen spiritueel en materieel, maar talen komen uit het verleden. Het is beter om

van de twee woorden één woord te maken: spiritmaterie.

En ze bestaan samen in perfecte harmonie. In jou bestaan ze samen – je lichaam,

je geest, je ziel, ze bestaan allemaal in diepe eenheid, afstemming. Er is een subtiel ritme.

Ze maken allemaal deel uit van één dans. Het lichaam is niet tegen de ziel – het is de tempel van de ziel.

Maar mensen als Lama Trungpa blijven het materialisme veroordelen. En wanneer ze veroordelen, creëren ze

schuldgevoelens in je; je begint te voelen dat alles wat je doet verkeerd is. En op het moment dat je voelt dat

alles wat je doet verkeerd is, zit je gevangen, ben je opgesloten in een dichotomie.

Als je de zogenaamde goeroes, lama's, enzovoort volgt, zul je voortdurend in de problemen zitten, in conflict, omdat je

iets zult vermijden wat onvermijdelijk is.

Als je het lichaam volgt, zul je je schuldig voelen; als je het lichaam niet volgt, zul je je onnatuurlijk voelen. Er zal iets

in je ontbreken als je het lichaam niet volgt. Als je het lichaam niet voedt, als je het lichaam niet

respecteert, als je het lichaam niet liefhebt, dan zal er iets in je blijven als een wond, afgewezen,

veroordeeld. En het is een deel van je. Je kunt het niet weggooien, je kunt het niet kwijtraken; en het zal

er blijven, en het zal zwaar op je drukken omdat je er een diepe veroordeling voor hebt.

En vroeg of laat zal het lichaam wraak nemen, de materie zal wraak nemen. Je hebt een vijandschap gecreëerd, een conflict, een onnodige strijd tussen jezelf; je hebt een diepe spanning gecreëerd.

Daarom leven de zogenaamde religieuze mensen in enorme spanning, in enorme angst en kwelling.

Wat is hun angst? – de dingen die je wel en niet moet doen.

Maar Lama Trungpa leeft niet eens volgens zijn eigen ideologie. Dus, Sanatan, je hoeft je geen zorgen te maken.

Hij is een van de mensen die absolute hypocrieten genoemd kunnen worden. Hij veroordeelt materialisme

en is een dronkaard. Misschien denkt hij dat alcohol spirit is, dat het spiritualiteit is? Hoe meer je ervan neemt, hoe

beter...?

Maar deze dwazen beïnvloeden veel mensen, omdat er een lange traditie is die hen ondersteunt. Wees geen

hypocriet. Beide zijn lelijk – je schuldig voelen is slecht, het is een ziekelijke toestand. Maar dit zijn de

enige alternatieven die je religies je laten: je schuldig voelen of een hypocriet zijn. De sluwe mensen

onder jullie zullen hypocrieten worden, en de eenvoudige, onschuldige mensen onder jullie zullen

schuldig. En de hypocrieten zullen de eenvoudigen domineren; de hypocrieten worden de priesters, de

leiders van het volk. Ze zeggen het ene en doen precies het tegenovergestelde. Ze hebben maskers, ze

verstoppert zich achter hun maskers – ze leiden een dubbelleven.

De wilde ganzen en het water 106

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Maar ze zijn sluw. Ze houden je gewoon voor de gek, dus voor hen is er geen probleem. Hun enige

probleem is dat ze niet gepakt mogen worden. Als ze gepakt worden, komen ze in de problemen. Het is dus

alleen een kwestie van hoe sluw ze zijn – hoe sluwer ze zijn, hoe veiliger.

Maar velen van hen zullen vroeg of laat gepakt worden. Je kunt een paar mensen een paar dagen voor de gek houden,

maar je kunt niet alle mensen voor altijd voor de gek houden. Hoe kun je voor de gek houden? Iemand zal het wel doorhebben.

Iemand zal zich bewust zijn van je tweeslachtigheid, bewust van je dubbele moraal: dat je een

andere norm hanteert voor mensen en een totaal andere norm voor jezelf.

Je hebt twee deuren naar je wezen – de voordeur is slechts een façade om de onschuldigen te ontvangen en

hen een schuldgevoel te geven; en je hebt ook een achterdeur, waar je totaal andere mensen ontvangt.

Maar de mensen die je via de achterdeur ontvangt, zullen zich ongetwijfeld bewust zijn van je dualiteit, van je

bedrieglijkheid, van je sluwheid.

Dus de enige angst die de priesters en de hypocrieten en de mahatma's voelen, is dat ze

betrapt kunnen worden. En ze worden betrapt. Maar de domheid is zo groot, het onbewuste van de mensheid is zo groot,

dat ze keer op keer betrapt worden en we keer op keer blijven luisteren naar dezelfde soort

domheden.

Het is hoog tijd dat we afrekenen met deze hele scheiding tussen materie en geest. Ze zijn

nergens gescheiden. Ze zijn niet gescheiden in jou – je lichaam en je ziel functioneren volledig

samen, in diepe synchroniciteit. Je kunt het ervaren: als je lichaam ziek is, wordt je diepste kern ook

verdrietig, en als je diepste kern vreugdevol is, wil je lichaam ook dansen.

Sanatan, ik ben niet voor een escapistische houding, ik ben niet voor een splitsing in jou. Ik wil dat je één bent, ik wil

dat je geïntegreerd bent. Ik wil dat je volledig natuurlijk bent, accepterend, bevestigend. Ik leer je een materialistische

spiritualistische benadering van het leven. Dat is nog nooit eerder gedaan – daarom word ik zo veroordeeld. Ik

accepteer dat. Ik heb daar geen moeite mee, want dat is natuurlijk.

Er zijn in het verleden materialisten geweest: Epicurus in Griekenland, Charvakas in het Oosten – zij geloofden

in materialisme. Ze zeiden: "Alle spiritualiteit is hocus-pocus, het zijn verzinsels van sluwe priesters. Het

is alleen maar om mensen uit te buiten. En de mens is niets anders dan een lichaam, er is geen ziel. Er is dus geen sprake van

jezelf kennen, je bent slechts materie.

Dat is wat Karl Marx opnieuw zei in de moderne context: dat "bewustzijn slechts een bijproduct is,

een epifenomeen – slechts wat materie, wat chemicaliën die samenkomen, gecreëerd. Zodra ze niet

meer samen zijn, verdwijnt het, verdampt het.

Na de dood blijft er niets over, voor de geboorte was er niets. Het leven bestaat alleen uit geboorte en dood, en wat daartussenin, dus maak je geen zorgen over de andere

wereld, en maak je geen zorgen over de hel en de hemel."

En Karl Marx zei: "Dit is de opium voor het volk." Priesters zijn drugsdealers geweest! Misschien

is dat de reden waarom ze tegen alle soorten drugs zijn – ze hebben hun eigen specifieke drugs te verkopen. Ze moeten

tegen LSD, marihuana en hasj zijn. Ze moeten tegen alle andere drugs zijn, want als mensen

opium, hasj, marihuana en LSD gebruiken, wie wordt er dan nog christen, hindoe of

moslim? Het is een simpele kwestie van concurrentie. Ze moesten hun eigen drugs op de markt brengen.

De wilde ganzen en het water 107

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Epicurus, Charvakas en Karl Marx hebben een zekere waarheid in wat ze zeggen, maar het is een halve waarheid. De

andere helft is verteld door de zogenaamde spiritualisten. De andere helft is dat materie illusoir is, dat het

helemaal niet bestaat, dat het maya is. Het echte bestaan is dat van de ziel; materie moet worden vermeden.

Wat Lama Trungpa zegt is een oude, zeer oude en verrotte ideologie. Hij is een Tibetaan, en

Tibet is het meest primitieve land ter wereld, het meest verrotte – zelfs nog meer verrot dan India. Als

India tweeduizend jaar verrot is, dan is Tibet vijfduizend jaar verrot. Het stinkt. Hij vertegenwoordigt

die stinkende traditie.

Deze zogenaamde spiritualisten zeggen hetzelfde als de materialisten. De materialisten zeggen: “De ziel bestaat niet, alleen materie bestaat.” De spiritualisten zeggen: “Materie bestaat niet,

alleen de ziel bestaat.” En mijn eigen observatie is dat beiden gedeeltelijk gelijk hebben, en beiden gedeeltelijk ongelijk hebben

.

En onthoud één zeer fundamentele waarheid: halve waarheden zijn veel gevaarlijker dan leugens,

omdat halve waarheden een zekere waarachtigheid hebben. Dat wordt misleidend. Dat houdt

mensen in de waan.

Een leugen is een leugen – vroeg of laat zul je die ontdekken, maar een halve waarheid is zeer gevaarlijk. Je gaat misschien niet zo diep

om te ontdekken dat het slechts de helft is, dat de andere helft ontbreekt.

Het Westen heeft één helft gevolgd: de materialistische benadering van het leven. Het heeft geweldige wetenschap en

technologie voortgebracht. Wetenschap en technologie zijn voldoende bewijs dat materie bestaat, dat Shankaracharya

volkomen ongelijk heeft als hij zegt dat materie illusoir is. Het Westen heeft uiteindelijk bewezen dat materie bestaat, een

realiteit is; en dat moet worden begrepen, anders kunnen we niet overleven. Maar het is slechts de helft van de waarheid.

Zelfs Albert Einstein beseftte voor zijn dood dat het slechts de helft van de waarheid is. Hij wist zoveel over

het universum, maar hij wist niets over zichzelf. De kenner weet niets over zichzelf.

Dit is een zeer trieste situatie.

Het Oosten heeft de andere helft gedaan. Zij hebben bewezen, zij hebben zeker bewezen dat de ziel

een realiteit is, omdat duizenden mystici in zo'n diepe stilte, vrede en gelukzaligheid hebben geleefd...

Hun gelukzaligheid, hun stilte, hun rust, hun onbeïnvloedbaarheid in verschillende situaties – in het leven,

in de dood, in succes, in mislukking, zij blijven absoluut stil, onbeïnvloedbaar – dat toont definitief

aan dat er een centrum in je is, je innerlijkheid. En als je dat onderzoekt, kun je een zekere transcendentie bereiken, kun je het hiernamaals bereiken. Je kunt kalm en rustig blijven in mislukking, zelfs in de dood

.

Dat is voldoende bewijs dat de ziel bestaat, dat ze niet illusoir is zoals de materialisten zeggen.

Maar het andere deel ontbreekt, en het Oosten is arm gebleven, uitgehongerd. De buitenkant is lelijk. Het

heeft enkele innerlijke geheimen ontdekt, maar de buitenkant is ziek, de buitenkant is bijna niet de moeite waard om te leven. Het heeft

zelfmoord gepleegd aan de buitenkant, net zoals het Westen zelfmoord heeft gepleegd aan de binnenkant.

Het Westen heeft genoeg technologie, genoeg wetenschap, genoeg welvaart, genoeg geld, maar er ontbreekt iets

aan de binnenkant. Er is geen vrede, geen stilte, geen vreugde, geen gelukzaligheid, geen meditatief vermogen, geen

ervaring van goddelijkheid. Het wordt tijd dat we inzien dat de mensheid tot nu toe verdeeld heeft geleefd.

Er is een nieuw mens nodig op aarde, Sanatan, een nieuw mens die beide accepteert, die wetenschappelijk en mystiek is, die volledig voor de materie en volledig voor de geest is. Alleen dan zullen we in staat zijn om

een mensheid te creëren die aan beide kanten rijk is. En als het mogelijk is om aan beide kanten rijk te zijn, waarom

zou je dan kiezen voor armoede? – de uiterlijke armoede of de innerlijke armoede.

De wilde ganzen en het water 108

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Ik leer je rijkdom: rijkdom van het lichaam, rijkdom van de ziel, rijkdom van deze wereld en die wereld.

En beide zijn mogelijk, er is helemaal geen probleem. Wat ik zeg, leef ik ook. En ik zie geen enkel conflict. Ik kan net zo meditatief zijn in mijn Rolls Royce... sterker nog, meditatief dan in een

ossenwagen. Ik heb in een ossenkar gezeten, ik heb op een kameel gezeten, ik heb allerlei soorten voertuigen gebruikt

– en meditatief zijn op een kameel is echt moeilijk. Kamelen houden helemaal niet van meditatie. Het zijn

zeer niet-meditatieve dieren. En in een ossenkar op een Indiase weg...

Ik zie geen reden om het uiterlijke en het innerlijke van elkaar te scheiden. Ik ben arm geweest, ik heb in totale

armoede geleefd, ik heb in rijkdom geleefd. En geloof me, rijkdom is veel beter dan armoede. Ik ben een man met

zeer eenvoudige interesses: ik ben volkomen tevreden met het beste van alles, ik vraag niet om meer.

Sanatan, laat je niet onnodig kwellen door mensen als Lama Trungpa.

Abe drong Rabbi Levin in een hoek achter een bunker bij de veertiende green. “Ik heb je gisteravond betrapd toen je mijn vrouw kuste

,” zei Abe. “Ik weet dat je de playboy van de countryclub bent, en het wordt tijd dat iemand je een lesje leert. Die kus kost je tien dollar.”

“Ach, goed dan,” zei Rabbi Levin. “Hier heb je honderd dollar.”

“Honderd dollar?” riep Abe uit.

“Tuurlijk,” glimlachte Rabbi Levin. “De rest is voor wat je me niet hebt betrapd!”

“Kom eens langs voor een paar biertjes, Rabbi Levin.”

“Vandaag kan ik niet. MacDowell speelt in het clubtoernooi.”

De week daarop: “Kom eens langs voor een paar biertjes, Rabbi.”

“Deze week kan ik ook niet. MacDowell heeft gewonnen in de club en speelt in de All-Island.”

De week daarna: “Wat dacht je van een paar biertjes vandaag, Rabbi?”

“Gaat niet. MacDowell is doorgegaan naar de State Open.”

“Hé, Rabbi, vroeger was voetbal jouw sport. Waarom ben je ineens zo geïnteresseerd in golf en kijk je altijd naar

MacDowell?”

“Ik kijk niet naar MacDowell. Als hij speelt, neuk ik zijn vrouw!”

Pas op voor al die lama's en rabbijnen en ayatollah Khomaniacs – pas op! Dit zijn de mensen

die de mensheid zoveel leed hebben berokkend dat het niet te overzien is. Ze hebben ofwel

sluwheid gecreëerd ofwel schuldgevoelens, en beide zijn ziekelijke toestanden. Men moet noch sluw zijn, noch

schuldig. In feite zijn beide met elkaar verbonden, ze hebben een diepe band.

De mensen die schuldgevoelens creëren, zijn gedoemd sluw te zijn. Ze zijn sluw, daarom creëren ze schuldgevoelens.

Zodra ze schuldgevoelens in je hebben gecreëerd, kun je worden uitgebuit, ben je kwetsbaar. Het is om je uit te buiten

dat ze schuldgevoelens creëren. We moeten een einde maken aan al deze onzin. Genoeg is genoeg.

De wilde ganzen en het water 109

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Wees eenvoudig, wees natuurlijk, wees spontaan. Volg je eigen licht. Laat je niet storen door anderen – wat je wel en niet zou moeten doen.

Dat is de vrijheid die een sannyasin moet leven.

Mijn sannyasins hoeven niet sluw te zijn, en ze hoeven zich ook niet schuldig te voelen. Op het moment dat je

vrij bent van schuldgevoelens en sluwheid, staat de deur naar het goddelijke voor je open. Je wordt verwelkomd door

het bestaan zelf. Voor mij is dat ware religiositeit.

De tweede vraag:

Vraag 2

OSHO,

IK VRAAG ME AF OF IK STEEDS MEER IN SLAAP VAL...?

SAMADA,

Het is hier onmogelijk om steeds meer in slaap te vallen. Als je hier komt, ben je in feite al zo

veel als je kunt zijn – je komt hier snurkend binnen. Je kunt niet meer in slaap vallen dan dat; er is een grens aan

alles.

Talbot stond op het punt om af te slaan op de golfclub. Toen hij zwaaide, deed hij iets grappigs met zijn linkerduim, en

de bal vloog de bomen in en kwam terecht op een nabijgelegen snelweg. De bal sloeg door

de voorruit van een bus, waardoor de chauffeur verblind werd. De bus botste tegen een vrachtwagen vol kippen, waardoor beide

voertuigen in een diepe greppel terechtkwamen.

Talbot haastte zich naar de plaats van het ongeval en al snel arriveerde een politieagent. "Hé," riep hij uit. "Kunt u mij vertellen

wat er is gebeurd?"

"Nou," antwoordde de golfer, "ik denk dat ik iets grappigs heb gedaan – zoals dit – met mijn duim."

Dat, denkt hij, is de oorzaak van alles wat er is gebeurd – hij deed iets grappigs met

zijn linkerduim. Dat is niet de oorzaak. Het kan een proces in gang hebben gezet bij veel slaperige mensen die zich

rondbewegen. En waarom deed hij dat rare ding met zijn linkerduim? Hij kan het zelf niet uitleggen – hij

haalt zijn schouders op en zegt: "Ik weet het niet."

Je bent je totaal niet bewust van wat je doet. Je leeft gewoon vanuit een aantal onbewuste instincten.

De kikker met de grote bek ging naar een fotograaf om een foto van zich te laten maken. De fotograaf zette de

kikker op een kruk en stelde zijn camera in. Toen ontdekte hij dat de bek van de kikker te breed was voor

het camerabeeld. De fotograaf stelde voor dat de kikker naar huis zou gaan, zijn lippen zou tuitten en

het woord "poes" een aantal dagen zou herhalen om zijn gapende bek smaller te maken.

Een week later kwam de kikker terug. De fotograaf stelde zijn camera af en riep toen: 'Zeg nu

het woord!

De kikker verloor alle controle en riep: 'Kat!

De wilde ganzen en het water 110

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Samada, bij een man is het niet veel anders.

In een gerechtsgebouw in het noorden van Vermont stond een jongeman terecht op beschuldiging van verkrachting van de dochter

van een van de lokale families. Het slachtoffer, dat in de getuigenbank werd ondervraagd, was erg

verlegen en de rechter deed zijn uiterste best om geduldig met haar te zijn terwijl hij de nodige vragen stelde.

Meestal hield ze gewoon haar hoofd gebogen uit verlegenheid en weigerde ze te antwoorden.

Uiteindelijk zei de rechter, die duidelijk zijn geduld met haar verloor: “Je moet de rechtbank precies vertellen wat

er is gebeurd. Heeft hij zijn geslachtsdeel in je gestoken?”

Eindelijk hief ze haar hoofd op en fluisterde nogal schuchter: “Nou, edelachtbare, het leek meer op een

fluit.”

Samada, je valt niet verder in slaap. Wat er werkelijk gebeurt, is juist het tegenovergestelde: je

wordt je bewust van je slaperigheid, je wordt je bewust van hoe diep je slaapt. En

dat is iets van enorm belang – je bewust worden van je eigen slaperigheid, van je eigen

onbewustzijn. Dit is het begin van de dag, de dageraad... dan is de nacht al voorbij.

Op het moment dat je je bewust begint te worden van hoe diep je slaapt, is er iets nieuws gebeurd,

is er iets in je al ontwaakt. Degene die zich bewust is van slaperigheid slaapt niet.

Dat deel in je... natuurlijk is het nog maar een heel klein deel, een heel klein fragment van jezelf –

maar dat is genoeg. Dat zal werken als een katalysator, het zal nog veel meer dingen in je transformeren.

Het zal zich blijven uitbreiden, het zal steeds groter en groter worden.

Het is als een zaadje: het bevat boeddhaschap in zich.

Natuurlijk kun je, als je een zaadje ziet, de bloemen die erin verborgen zitten niet zien. Maar het zaadje

bevat het hele potentieel – de boom, de takken, de bladeren, het gebladerte, de bloemen, de vruchten.

Een enkel zaadje kan de hele aarde groen maken. Of waarom zou ik zeggen de hele aarde? Het kan het

hele universum groen maken, want een enkel zaadje kan miljoenen zaadjes voortbrengen, en elk

zaadje kan weer miljoenen zaadjes voortbrengen.

Het eerste zaadje, Samada, is in jou ontstaan. Verheug je! Je valt niet in slaap, je wordt je bewust van je slaperigheid – daarvoor was je je daar niet bewust van – en natuurlijk doet het pijn als je je daarvan bewust wordt.

Als je je realiseert hoe onbewust je bent, altijd al bent geweest, voel je je erg verdrietig, voel je je erg in de war.

Men kan niet geloven dat “dit de manier is waarop ik tot nu toe heb bestaan!” Men voelt zich absurd, belachelijk.

Maar je kijkt naar de verkeerde kant, naar de negatieve kant. Je kijkt alleen maar naar de slaperigheid

die je tot nu toe heeft omringd. Je kijkt niet naar het kleine kaarslichtje dat in je is gaan branden

en dat zich bewust wordt van de nacht om je heen, van de duisternis rondom je.

Dat kleine vlammetje zal als een zaadje functioneren. Help het te groeien. Word je meer bewust van je slaperigheid.

Dat is de enige manier om er voorbij te gaan. Dat is de enige manier om het te verdrijven, dat is de enige manier om

het te transformeren.

De dag is niet ver weg, de nacht is voorbij. De dag moet komen, en het is het moment van overdracht,

het moment van transformatie. Als je terugkijkt, is het allemaal nacht – en natuurlijk kun je alleen maar terugkijken

De wilde ganzen en het water 111

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

omdat dat is wat je geest bevat, je herinneringen uit het verleden. Je kunt niet vooruitkijken, je kunt niet

begrijpen wat er het volgende moment gaat gebeuren, maar ik kan het zien. Dat is de functie van de

Meester: de leerling helpen zich niet alleen bewust te blijven van het verleden, maar ook van de mogelijkheden voor de toekomst.

De leerling kan alleen het verleden zien, de Meester kan ook de toekomst zien. De leerling kan alleen

zijn eigen domheid zien, de Meester kan ook je boeddhachap zien, je ontwaking. Het is een moment van

transformatie, een overgangperiode, een brug. Kijk niet achterom – vergeet die nacht en de

duisternis en de slaperigheid. Je bent ermee klaar – klaar in die zin dat de eerste straal licht

binnen is gekomen. Door die straal licht word je je bewust van je slaap, van je

duisternis. Help nu – stort al je energie in die straal licht. Maak hem zo krachtig mogelijk.

Word er geconcentreerd één mee. Veranker je erin. Zet alles op het spel voor de groei ervan. En dan is de dag

niet ver meer – hij is heel dichtbij, hij ligt om de hoek.

De derde vraag:

Vraag 3

OSHO,

WAT IS HET VERSCHIL TUSSEN EEN SANNYASIN EN EEN MAAGD?

KRISHNA DEVA,

Een sannyasin blijft een sannyasin.

De vierde vraag:

Vraag 4

OSHO,

WAT IS HET VERSCHIL TUSSEN PLEZIER EN GELUKZALIGHEID?

NARAYANA,

Het verschil is enorm. Het is niet alleen een verschil in hoeveelheid en mate: het is een kwalitatief verschil.

Plezier is afhankelijk van iets buiten jezelf. Omdat het afhankelijk is van iets of

iemand, brengt het een gebondenheid met zich mee. Gelukzaligheid is je intrinsieke aard, je bloei, je duizend

bloemblaadjes tellende lotusbloem die zich opent, het is je eigen geur. Omdat het van jou is, brengt het vrijheid.

Plezier houdt je altijd gevangen, en gelukzaligheid bevrijdt je altijd.

Een jong meisje kwam rond vier uur 's ochtends thuis en maakte haar moeder wakker om haar dit

trieste verhaal te vertellen:

“Ik ontmoette een charmante jongeman in een bar, en na een paar rondjes drank nam hij me mee naar zijn

appartement waar we nog wat meer dronken. Uiteindelijk raakte ik bewusteloos. Toen ik volledig

bewusteloos was, verkrachtte hij me!”

The Wild Geese and the Water 112

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

“Wat jammer,” mompelde de moeder op een zeer troostende toon. “Je hebt het beste gemist!”

Toen de familie zich verzamelde voor het avondeten, vroeg de vader, het hoofd van het huis, aan zijn

achttienjarige zoon wat voor dag hij had gehad.

“Geweldig,” antwoordde de jongeman. “Ik heb een paar erg knappe meisjes ontmoet in het park en heb met

beiden de liefde bedreven, zeer bevredigend.”

Toen vroeg de jongeman aan zijn vader of hij een goede dag had gehad.

“Mijn dag was ook prima,” luidde het antwoord. “Ik heb een paar goede deals gesloten op de aandelenmarkt en ik

ben erg tevreden met het resultaat.”

Toen wendden ze zich beiden tot opa en vroegen hem hoe hij zijn dag had doorgebracht.

Opa straalde van vreugde en zei: “Ik heb een geweldige dag gehad – ik heb twee keer naar het toilet geweest

!”

Plezier, dat hangt ervan af... gelukzaligheid is onafhankelijk

Een kind kan plezier beleven aan speelgoed, een jongeman kan ander speelgoed hebben, een oude man nog

weer ander speelgoed. Maar gelukzaligheid is hetzelfde, of het nu een kind, een jongeman of een oude man is die het bereikt. Het is

onze eeuwigheid. Plezier is tijdelijk, van voorbijgaande aard: gelukzaligheid is eeuwig, tijdloos. Gelukzaligheid maakt deel uit van ons onsterfelijke

wezen.

Ik ben niet tegen plezier; er is niets mis mee als een kind plezier beleeft aan speelgoed, en er is

niets mis mee als een oude man enorm veel plezier beleeft aan het feit dat zijn darmen twee keer werken. Prima

zo! Maar als je leven alleen maar uit speelgoed en stoelgang bestaat, dan is het niet echt een leven;

er is meer nodig. En dat iets meer kun je niet buiten jezelf vinden; daarvoor

moet je in jezelf graven. Dat is waar meditatie om draait.

De vijfde vraag:

Vraag 5

OSHO,

KAN STILTE GEHOORD EN BEGREPEN WORDEN?

PRADEEP,

Alleen stilte kan gehoord en begrepen worden. Woorden kunnen gehoord worden, maar alleen oppervlakkig, en ze kunnen

begrepen worden – maar alleen intellectueel. Stilte wordt existentieel gehoord en begrepen vanuit je

innerlijkste wezen. Het is een totaal begrip.

Ik begrijp waarom je deze vraag stelt, want gewoonlijk begrijpen we alleen woorden. We zijn

bereid om alleen woorden te begrijpen, niet stilte. We zijn opgeleid om taal en al haar

The Wild Geese and the Water 113

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

complexiteiten te begrijpen. Niemand helpt ons om verder te gaan dan taal, verder dan woorden, om de woordeloze

ruimte in ons te bereiken.

De samenleving is hiertegen, want als je stilte kunt horen, maak je geen deel uit van de massa,

van de collectieve geest. Je wordt onmiddellijk een individu. En een individu is een

gevaar voor de staat, voor de kerk, voor de samenleving. Een individu is altijd gevaarlijk, want

een individu is niets anders dan rebellie. Zijn aanwezigheid alleen al is een risico voor alle gevestigde belangen, voor het

establishment. Het establishment wil dat je gehoorzaam bent: het wil dat je de bevelen begrijpt.

Het establishment wil dat je slaven bent, dienaren – efficiënt natuurlijk, maar niet te intelligent; alleen

intellectueel, niet intelligent.

Stilte is de explosie van intelligentie. Stilte betekent: van binnen ben je alleen maar ruimte,

onbelemmerde ruimte. Stilte betekent dat je alle meubilair van de geest opzij hebt gezet – de

gedachten, de verlangens, de herinneringen, de fantasieën, de dromen, je hebt alles opzij geschoven. Je

kijkt alleen maar direct, onmiddellijk in het bestaan. Je staat in contact met het bestaan zonder dat er iets

tussen jou en het bestaan staat. Dat is stilte.

En zelfs maar één moment in harmonie zijn met het bestaan is genoeg om je bewust te maken van veel

dingen. Een daarvan is dat je onsterfelijk bent, en iemand die onsterfelijk is, kan niet gedwongen worden om een

slaaf te zijn. Hij zou liever sterven dan een slaaf te worden. Hij zou liever alles op het spel zetten

dan zijn vrijheid op het spel te zetten, omdat de dood niets voor hem betekent.

Toen Socrates de keuze kreeg tussen de dood of in leven blijven, maar

zonder zijn boodschap aan het volk te verkondigen... Als hij in leven zou blijven, zou dat slechts onder één

voorwaarde zijn: dat hij niet over zijn waarheid zou spreken. Socrates lachte en wees het hele voorstel

onmiddellijk af. Hij zei: "Dan heeft het voor mij geen zin om in leven te blijven. Als ik mijn waarheid niet kan zeggen, als ik

mijn waarheid niet kan leven, als ik mijn boodschap niet kan overbrengen, wat heeft het dan voor zin om te leven? Dan

kies ik liever voor de dood."

De magistraat was verbaasd, hij kon het niet geloven. Hij zei: "Je hoeft nu niet meteen te antwoorden. Je

kunt erover nadenken. Haast je niet zo! Het leven is kostbaar – hoe kun je zo gemakkelijk bereid zijn om te sterven?"

Socrates zei: "Er zijn slechts twee mogelijkheden. Als ik sterf, zijn er twee mogelijkheden: ofwel sterf ik

volledig, ofwel blijft alleen mijn lichaam achter en blijft iets van mijn essentiële kern voortleven. Beide zijn

prima. Als ik volledig sterf, is er niemand meer die bang hoeft te zijn, hoeft te lijden of zich ellendig hoeft te voelen. Dus waarom

zou ik bang moeten zijn als ik volledig sterf, zoals de materialisten zeggen...? Misschien hebben ze gelijk. Maar dan is er

geen angst, want ik zal er niet meer zijn, dus wie is er dan om bang te zijn? Of, het tweede alternatief is zoals

de spiritualisten zeggen: dat ik niet zal sterven – waarom zou ik me dan zorgen maken over de dood? Alleen het niet-essentiële

zal verdwijnen, het essentiële zal nog steeds leven. Het is de moeite waard om het niet-essentiële op het spel te zetten voor de waarheid."

Socrates is een zeer rationeel wezen, vandaar dat hij deze twee alternatieven gaf. Hij weet heel goed

dat hij niet zal sterven. maar zijn uitdrukking was altijd rationeel. Zijn uitdrukking was niet mystiek, zijn

uitdrukking was filosofisch. En natuurlijk moest de magistraat het met hem eens zijn. Dit zijn de

enige twee alternatieven: of je sterft of je sterft niet. In beide gevallen heeft Socrates gelijk.

Mijn eigen gevoel is dat Socrates heel goed weet dat hij niet zal sterven. Het is onmogelijk dat hij

De wilde ganzen en het water 114

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

dat niet zou hebben geweten – met zo'n enorme intelligentie, zo'n individualiteit, zo'n puurheid, zo'n

penetrerend inzicht – het is onmogelijk dat hij het niet-tijdelijke, het tijdloze, niet zou hebben gekend.

Op het moment dat je begrijpt dat je eeuwig bent, verdwijnt alle angst. En de samenleving bestaat door

het uitbuiten van je angst; daarom leert ze je van de school tot de universiteit, ze wijdt bijna een

derde van je leven aan het leren van woorden, taal, logica. Het maakt haar helemaal niet uit dat je

begrijpt, Pradeep, stilte. Dat is de functie van een Meester: alles ongedaan maken wat de maatschappij

je heeft aangedaan, je helpen om voorbij woorden te gaan.

En je kunt het hier ervaren – je kunt de stilte horen. En als je die hoort,

is er onmiddellijk begrip. Begrip komt als een schaduw die de stilte volgt.

Woorden begrijpen en woorden horen is heel eenvoudig. Iedereen kan dat; je hebt alleen een beetje onderwijs

in taal nodig, niet veel meer. Maar er is een enorme transformatie nodig om

stilte te horen en stilte te begrijpen... Stilte is de basisvoorwaarde om God te begrijpen, de basisvoorwaarde om de waarheid te kennen.

Vader Ryan en Anderson, een van zijn parochianen, speelden samen een vriendschappelijk partijtje golf. De

priester had de hele dag al problemen. Bij de zeventiende hole viel zijn bal in een diepe zandbak.

Hij sloeg meerdere keren hard, het zand vloog in het rond, maar elke keer rolde de bal terug in de zandbak.

Nog steeds stil, maar met samengeknepen lippen en ogen die brandden van frustratie, staarde pater Ryan

lang naar de bal.

“Pater,” zei Anderson, “dat is de meest godslasterlijke stilte die ik ooit heb gehoord.”

Stilte kan ook godslasterlijk zijn. Stilte kan ook heilig zijn. Stilte heeft evenveel nuances en dimensies

als je wezen. Het is multidimensionaal en enorm veelzeggend.

Pradeep, hier bij mij zijn, een sannyasin zijn, kan heel eenvoudig worden gedefinieerd als leren stil te zijn

– in stilte bij mij zitten. Ik gebruik zoveel woorden om de eenvoudige reden dat woorden

je de leemtes kunnen geven. Ik kan hier gewoon zitten... op een dag ga ik dat doen, wanneer ik gewoon bij

jou

zit. Het is echt een marteling voor mij om te praten. Ik zou zo snel mogelijk gewoon stil bij je willen zitten. Maar als

je nog niet klaar bent om het te begrijpen, val je in slaap: je begint te dromen, je begint weg te dommelen.

Je zult het niet kunnen begrijpen.

Mijn woorden houden je wakker, en tussen de woorden door geef ik je pauzes. En dat zijn de echte,

essentiële dingen. In afwachting van een ander woord moet je naar de stilte luisteren. Ik vertel je een grap, die

je wakker maakt, en dan zoek je naar een andere grap . . . Niet dat ik ernaar moet zoeken – ik weet waar

het is.

En het maakt niet veel uit, elke grap is goed, ik kan het wel – maar terwijl je naar een andere grap zoekt, wacht je ademloos, volkomen stil ... ook al komt Monkeyjibhai Desaisoms met zijn collega's op het dak en beginnen ze hun ding te doen.

Maar je wordt niet afgeleid; in

feite helpen die apen je om stiller en alerter te worden, zodat je geen enkel woord dat ik tegen je ga zeggen kunt missen.

De wilde ganzen en het water 115

OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

Deze hele situatie wordt gebruikt om je een paar stukjes stilte te geven. Het zal voor de nieuwkomers heel vreemd lijken dat ik alleen maar praat om je in staat te stellen stilte te horen en stilte te begrijpen.

Maar dat is altijd de manier van de Boeddha's geweest.

De dag dat je er klaar voor bent... en langzaam maar zeker raken veel mensen er klaar voor. De dag is niet ver meer

dat ik genoeg mensen klaar heb; er is een bepaalde hoeveelheid nodig. Net zoals water bij een bepaalde temperatuur,

honderd graden, verdampt, is er een bepaalde hoeveelheid nodig voor stilte. En

als er zoveel mensen zijn, zal niemand die wil in slaap vallen terwijl ik stil zit,

dat ook kunnen. De stilte rondom zal hem blijven aansporen om alert te blijven. De

stilte rondom zal hem op geen enkele manier in slaap laten vallen. Stilte heeft zijn eigen enorme kracht,

zijn eigen macht.

Dus ik wacht op het juiste aantal – en er komen mensen bij. Op het moment dat ik zie dat mijn commune

genoeg stille mensen heeft en ik stil kan zitten, en de nieuwkomers zullen worden getransformeerd door de stille

mensen – alleen al tussen hen zitten zal voor hen genoeg zijn om een voorproefje te krijgen, ze zullen worden overspoeld door

jullie stilte – dan hoef ik helemaal niet meer te praten.

Er zijn maar weinig mensen in slaap gevallen... voor hen:

Het lieve jonge meisje vertelde haar moeder over de geweldige tijd die ze had gehad in het bergresort.

“Ik ontmoette een man in de recreatiezaal en we hebben de hele middag pingpong gespeeld,” zei ze. “Wat leuk,

moeder!”

“Maar lieverd,” zei de moeder, “ik wist niet dat je van pingpong hield.”

“Nu wel,” zei de dochter. “Ik sloeg de bal verkeerd en dan gingen we allebei onder de tafel om hem te zoeken. Dan sloeg hij de bal verkeerd en gingen we allebei onder de tafel om hem te zoeken.

We hebben de hele middag gespeeld. Het was geweldig!”

“Maar ik begrijp het niet,” zei de moeder, “waar zit het leuke aan?”

“Onder de tafel, gekkie!”

Finley was helemaal weg van golf. Het werd zijn enige gespreksonderwerp. Mevrouw Finley werd langzaam

gek van het voortdurende gepraat over birdies, drivers en zandbunkers, over zijn golfclubs, zijn caddies

en zijn scores.

Uiteindelijk barstte ze tijdens het avondeten uit: “Ik ben het zat dat je vierentwintig uur per dag over golf praat! Ik wil

er tijdens deze maaltijd niets over horen!”

“Maar wat dan... Waar moet ik dan over praten?”

“Over wat dan ook,” zei zijn vrouw. “Praat over seks, in godsnaam!”

“Oké,” zei Finley, “ik vraag me af met wie mijn caddie tegenwoordig naar bed gaat?”

De wilde ganzen en het water 116

## OshoHOOFDSTUK 9. BON VOYAGE BABY!

De twee oude vrijsters leefden samen een eenzaam leven, totdat er vrij onverwacht een vreemdeling ten tonele verscheen

die een van hen meenam om te trouwen.

Na de huwelijksreis bezocht de nieuwe bruid haar ongetrouwde vriendin en schetste een extatisch beeld van

het huwelijksleven.

“Onze huwelijksreis,” zei ze, “was als een cruise over de Middellandse Zee, een zeiltocht naar een schitterende zonsondergang.

Het was geweldig!”

De tweede oude vrijster was erg onder de indruk en vastbesloten om zelf ook een man te vinden. Ze

liet haar bankboekje in de stad zien en wist uiteindelijk een lokale gigolo aan de haak te slaan. Ze trouwden meteen

en begonnen aan hun huwelijksreis.

Ze klommen in hun bruidsbed en al snel was de man opgewonden.

De bruid bleef echter koelbloedig en leek totaal niet onder de indruk van wat er gebeurde.

“Ik begrijp het gewoon niet,” zei ze nogal verontwaardigd. “Mijn vriendin vertelde me dat het huwelijk een

cruise op de Middellandse Zee was, als een zeiltocht in een prachtige zonsondergang.”

“Oh, heeft ze dat gezegd?” zei de man, die nu trilde van oncontroleerbare opwindning.

“Nou, bon voyage,

schatje – ik ga zonder jou zeilen!